

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ! ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
יבמות-בית שמאי	מאן דאמר													
עד שכופין אותו לחלוץ ניכפנו לייבם										ז	◇	ק"ב.		
בשגיטה יוצא מתחת ידה.	רב:									!	◇	ק"ב.		
יבמה שאמרה בתוך שלשים יום לא נבעלתי, בין שהוא אומר בעלתי, בין שהוא אומר לא בעלתי - כופין אותו שיחלוץ לה, לאחר שלשים יום - מבקשין הימנו שיחלוץ לה היא אומרת נבעלתי, והוא אומר לא בעלתי - הרי זה יוציא בגט הוא אומר בעלתי, והיא אומרת לא נבעלתי, אע"פ שחזר ואמר לא בעלתי - צריך גט וחליצה	מיתבי:									ז	◇	ק"ב.		
צריכה חליצה עם גיטה.	רבי אמי:									!	◇	ק"ב.		
התם גט לזיקתו, הכא גט לביאתו.	רב אשי:									!	◇	ק"ב.		
הנהו שניהם מודים דאתו לקמיה דרבא											○	ק"ב.		
חלוצו לה ושרו לה תיגרא.	אמר להו רבא:										■	ק"ב.		
צריכה גט וחליצה	אמר ליה רב שרביא לרבא והתניא:									ז		ק"ב.		
אי תניא - תניא.	אמר ליה: [רבא]									■		ק"ב.		
צרתה, מהו?	בעא מיניה הון בריה דרב נחמן מדרב נחמן:										^	◇	ק"ב.	
וכי מפני שאנו כופין ומבקשין תיאסר צרה?	אמר ליה: [רב נחמן]										!	◇	ק"ב.	
הנודרת הנאה וכו'.												■	ק"ב.	
בראשונה היו אומרים שלש נשים יוצאות ונטולות כתובה: האומרת טמאה אני לך, השמים ביני לבינך, נטולה אני מן היהודים, חזרו לומר שלא תהא אשה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על בעלה, אלא האומרת טמאה אני לך - תביא ראיה לדבריה, השמים ביני לבינך - יעשו דרך בקשה, נטולה אני מן היהודים - יפר חלקו ומשמשותו, ותהא נטולה מן היהודים.	תנן התם:											■	◇	ק"ב.
נטולה אני מן היהודים, ליבם מהו? מי מסקה אדעתה דמיית בעלה ונפלה קמי יבם, או לא?	איבעיא להו:											^	◇	ק"ב.
יבם אינו כבעל	רב:											! ◆	◇	ק"ב.
יבם הרי הוא כבעל.	שמואל:											! ◆	◇	ק"ב.
כוותיה דרב מסתברא	אביי:											■	◇	ק"ב.
הנודרת הנאה מיבמה בחיי בעלה - כופין אותו שיחלוץ	דתנן:											■ ■	◇	ק"ב.
ואם איתא דמסקה אדעתה, מבקשין מיבעי ליה												■		ק"ב.
הכא במאי עסקינן - באשה שיש לה בנים, דכולי האי לא מסקה אדעתה.												ז	◇	ק"ב.
אבל אין לה בנים, מאי? מבקשין, אדתני: אם נתכוונה לכך, אפילו בחיי בעלה מבקשין ממנו שיחלוץ לה, ליפלו וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בשיש לה בנים, אבל אין לה בנים מבקשין												ז	◇	ק"ב.
אלא שמע מינה: לא שנא יש לה בנים, ולא שנא אין לה בנים - כופין אותו, כרב, שמע מינה.												■	◇	ק"ב.
הדרן עלך בית שמאי														

יבמות-חרש שנשא		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא	מאן דאמר											
חרש שנשא פקחת, ופקח שנשא חרשת, אם רצה להוציא - יוציא, ואם רצה לקיים - יקיים כשם שהוא כונס ברמיזה, כך הוא מוציא ברמיזה.											■	מ קיב:
פקח שנשא פקחת ונתחרשה, אם רצה - יוציא, ואם רצה - יקיים, נשתית - לא יוציא, נתחרש הוא או נשתטה - אינו מוציאה עולמית.											■	מ קיב:
מפני מה האשה שנתחרשה יוצאה, והאיש שנתחרש אינו מוציא?	רבי יוחנן בן נורי:										■	מ קיב:
אינו דומה האיש המגרש לאשה המתגרשת, שהאשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה, והאיש אינו מוציא אלא לרצונו.	אמרו לו:										■	מ קיב:
על החרשת שהשיאה אביה, שהיא יוצאה בגט	העיד רבי יוחנן בן גודגדא:										■	מ קיב:
אף זו כיוצא בה.	אמרו לו:										■	מ קיב:
ב אחין חושין בשואין לב אחיות חושות, או לשתי אחיות פקחות, או לשתי אחיות אחות חושת ואחות פקחת, או ב' אחיות חרשות נשואין לשני אחין פקחין, או לשני אחין חרשין, או לשני אחין אחד חרש ואחד שני אחין אחד חרש ואחד פקח, נשואין לשתי אחות פקחות, מתחולש בעל הפקחותימה יעשה פקח בעל הפקחת? תצא משום אחות אשה מת פקח בעל הפקחת, מה יעשה חרש בעל הפקחת? מוציא אשתו בגט, שני אחין פקחות נשואין לשתי אחיות אחות חושת ואחות פקחת, מת פקח בעל חושת, מה יעשה פקח בעל פקחת? תצא משום אחות אשה. מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל החרשת? מוציא את אשתו בגט שני אחין אחת חרשת ואחת פקח, נשואין לשתי אחיות אחות חושת ואחות פקחת, מת חושת בעל חושת, מה יעשה חרש בעל פקחת? תצא משום אחות אשה. מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל החרשת?										■	מ קיב:	
שני אחין אחד חרש ואחד פקח, נשואין לשתי נכריות פקחות, מת חרש בעל פקחת, מה יעשה פקח בעל פקחת? או חולץ או מייבם. מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל פקחת? כונס ואינו מוציא לעולם, שני אחין פקחות נשואין לב נכריות אחות פקחות ואחות חושת, מה יעשה פקח בעל פקחת? כונס, ואם רצה להוציא - יוציא. מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל החרשת? או חולץ או שני אחין אחת חרשת ואחת פקח, נשואים לב נכריות אחות חושת ואחות פקחת, מת חושת בעל חושת, מה יעשה פקח בעל פקחת? כונס, ואם רצה להוציא - יוציא. מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל החרשת?											■	מ קיב:
מאי שנא חרש וחרשת דתקינו להו רבנן נשואין, ומ"ש דשוטה ושוטה דלא תקינו להו רבנן נשואין?	רמי בר חמא:										◊	מ קיב:
שוטה וקטן שנשאו נשים ומתו - נשותיהן פטורות מן החליצה ומן היבום	דתניא:										■	מ קיב:
חרש וחרשת דקיימא תקנתא דרבנן - תקינו להו רבנן נשואין, שוטה ושוטה דלא קיימא תקנתא דרבנן, דאין אדם דר עם נחש בכפיפה אחת - לא תקינו רבנן נשואין.											!	מ קיב:
ומאי שנא קטן דלא תקינו רבנן נשואין, וחרש תקינו ליה רבנן נשואין?											◊	מ קיב:
חרש דלא אתי לכלל נשואין - תקינו רבנן נשואין, קטן דאתי לכלל נשואין - לא תקינו רבנן נשואין.											!	מ קיב:
והרי קטנה דאתיא לכלל נשואין, ותקינו רבנן נשואין											◊	מ קיב:
התם שלא ינהגו בה מנהג הפקר.											!	מ קיב:
ומ"ש קטנה דממאנה, ומ"ש חרשת דלא ממאנה?											◊	מ קיב:
דא"כ, מימנעי ולא נסבי לה.											!	מ קיב: